

Diplomová práce – posudek oponenta

Jméno a příjmení studenta: Eliška Konečná

Název práce: „Antagonismus Já Ty“

Oponent: Mgr. Tereza Jindrová

Tvorba Elišky Konečné se ukazuje, navzdory významným změnám ve volbě výrazových prostředků zejména v posledních dvou letech, jako v jádru konzistentní a organicky se vyvíjející. Autorka neusiluje o tematizaci konkrétních předmětů či událostí vnějšího světa jakožto *objektů* či *obsahů* díla, které nesou další externí reference a vrstvy významu, ale o zachycení reality specifickou řečí uměleckého díla. Slovy autorky tak jde o způsob komunikace nebo přímo o popis vlastní percepce. Její diplomovou práci můžeme v tomto smyslu vnímat jako dosavadní vyvrcholení jejích tvůrčích snah.

Formálně dosáhly její textilní, prošíváné reliéfy/obrazy díky preciznosti ovládnuté techniky absolutní přesvědčivosti, v podobě paravánů se doslova „postavily na vlastní nohy“, oprostily se od barev ve prospěch pečlivě propracovaných linií a objemů a barvu textilie nahradila práce se skutečným světlem prosvítajícím skrze obraz. Tvarosloví figur, které evokuje oscilaci mezi Michelangelovskou vznešeností vrcholné renesance, El Grecovým manýrismem (*Pohled na Toledo*) a barokní přebujelostí, je pro Konečnou poměrně radikálním krokem od znakového jazyka dřívějších prací v textilu. Jako přechodové dílo můžeme vnímat zavěšený textilní reliéf, který zároveň ještě využívá výraznou barevnost. Zaměříme-li se ovšem na autorčinu dřívější snahu o zaznamenání okolního (důvěrného) prostoru – v cyklu kapesních objektů a maleb *One Room* a následně v textilních obrazech/objektech/reliéfech z cyklu *Mapy*, můžeme konstatovat, že se aktuální dvojice monochromatických reliéfů jeví svým způsobem také jako záznam prostoru – pakliže bychom ho nenahlíželi frontálně a vertikálně, nýbrž shora a horizontálně. Tekoucí tvary vymodelované prostřednictvím linií (a výplně mezi nimi) na paravánu se zrcadí v řezbě na dřevěných stoličkách a oba materiály – textil i dřevo – získávají podobný ráz, aniž by ztrácely vlastní specifčnost.

Konvolut jednotlivých děl prezentovaných v rámci diplomové práce vznikl po částech, které dohromady nevytváří ucelený narativ, jejichž spojnicí je ovšem aluze na užitě předměty a evokace prostoru domova, který se pro autorkou stal metaforou nemožnosti „absolutního porozumění“, tedy přenosu zkušenosti mezi dvěma subjekty skrze umělecké dílo. K této nemožnosti má zřejmě odkazovat také název práce, *Antagonismus Já Ty*, který by si ale zřejmě zasloužil dovysvětlení z perspektivy autorky, jelikož vžitý význam slova „antagonismus“ jakožto konflikt protikladů, se zdá být vůči obsahu práce až příliš vyhraněný.

V textové části diplomové práce shrnuje Konečná svá autorská východiska a postoje a předkládá tak především obecnější úvahu nad vlastní tvorbou (a uměním jako takovým), spíše než textovou analýzu praktické části práce. Autorka se záměrně brání věcnému popisu díla formou textu, protože jejím cílem je bezprostřední komunikace skrze samotné dílo – bez dalších zprostředkujících struktur. Na této rovině přináší textová část hodnotnou osobní výpověď a nastoluje i obecnější otázky role výtvarného umění ve světě. Textu by ale prospělo přehlednější členění na části (které by mohlo pomoci zabránit opakování) a také

lepší práce s citacemi (dva zmiňovaní autoři jsou zmiňováni zcela bez kontextu a nevíme tedy, proč se umělkyně odkazuje právě k jejich myšlení, z čehož vzniká dojem nahodilosti).

Celkově vnímám práci Elišky Konečné v této fázi jako zralou, kombinující výtvarnou intuici s působivým ovládnutím tvůrčích prostředků, formálně a výrazově originální a svébytnou. Vzhledem k výše uvedenému se domnívám, že diplomová práce Elišky Konečné splňuje předpoklady pro přistoupení k obhajobě, k níž ji tímto jako oponent **doporučuji**.

Navrhované hodnocení: 1 / výborně

Datum: v Praze 4. září 2020

Vypracovala: Mgr. Tereza Jindrová

Podpis: